

Sygn. akt III RC 565/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2015 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich J. K. (1) i M. K. reprezentowanych przez ustawiciela ustawowego A. K.

przeciwko J. K. (2)

o alimenty

postanawia:

1. **umorzyć postępowanie;**
2. **odstąpić od obciążania pozwanego J. K. (2) kosztami sądowymi.**

UZASADNIENIE

W dniu 18 listopada 2015 r. do Sądu Rejonowego w Pruszkowie A. K. wniosła w imieniu małoletnich dzieci J. K. (1) i M. K. pozew przeciwko J. K. (2) o zasądzenie alimentów w wysokości po 1500 zł miesięcznie do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 1 grudnia 2015 r. oraz o zasądzenie kwoty 2000 zł wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności tytułem alimentów za czas przed wniesieniem powództwa. W pozwie wniesiono również o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletnich powódek kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano między innymi, iż małoletnie powódki są córkami pozwanego. Pozwany regularnie od dłuższego czasu nadużywa alkoholu, nie wraca na noc do domu. Pozwany od 1 listopada 2015 r. nie przyczynia się regularny sposób do utrzymania córek, raz jedynie przekazał kwotę 1000 zł. Małoletnie J. uczęszcza do klasy szóstej, zaś małoletnia M. uczęszcza do klasy czwartej szkoły podstawowej. Matka małoletnich powódek pracuje w (...) w W.. Pozwany natomiast otrzymuje emeryturę w kwocie 2077 zł, ponadto uzyskuje dochody z pracy na czarno w kwocie przekraczającej 2500 zł (k.3-5).

W odpowiedzi na pozew złożonej dnia 15 grudnia 2015 r. J. K. (2) uznał powództwo do łącznej kwoty alimentów 750 zł i wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę tę kwotę. W uzasadnieniu wskazał, iż do (...)r. był pracownikiem (...), następnie otrzymał emeryturę w kwocie 2077 zł. Do (...) zamieszkiwał razem z rodziną, a jego świadczenie emerytalne wpływało na wspólne konto i było przeznaczane na zaspokajanie potrzeb rodziny. Do sierpnia 2015 r. miał się prac dorywczych. Obecnie pomieszkuje u swoich rodziców i rodzeństwa. Posiada oddzielne konto bankowej zleceniem stałym z tego konta przekazywane są na konto żony pieniądze w kwocie 1000 zł miesięcznie. Na dzień (...) r. został jemu wyznaczony termin rozpoczęcia dwumiesięcznego leczenia (...). (k.75-77)

Na rozprawie w dniu 18 grudnia 2015 r. A. K. w imieniu małoletnich córek podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, natomiast J. K. (2) wniósł jak w odpowiedzi na pozew (k.101).

Ostatecznie na rozprawie w dniu 18 grudnia 2015 r. A. K. i J. K. (2) wyrazili zgodę na zawarcie ugody. Pozwany J. K. (2) zobowiązał się łożyć na utrzymanie córek kwoty po 500 zł miesięcznie na rzecz każdej z córek za okres od dnia 18 grudnia 2015 r. do dnia 31 marca 2016 r. Następnie zobowiązał się do płacenia kwot po 750 zł miesięcznie na rzecz każdej z córek za okres od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. oraz kwot po 1000 zł miesięcznie na rzecz każdej z córek począwszy od dnia 1 lipca 2016 r. z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, płatnych z góry do rąk przedstawicielki ustawowej małoletnich córek – A. K.. (k.99)

Wobec zawarcia ugody strony wniosły o umorzenie postępowania. Pozwany wniósł o zwolnienie z kosztów sądowych (k.101).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje

J. K. (1) urodziła się w dniu (...) M. K. urodziła się (...) Małoletnie pochodzą ze związku małżeńskiego A. K. z domu O. i J. K. (2) (odpisy skrócone aktów urodzenia - k.7-8). Zamieszkują w P. wraz z matką – A. K.. Małoletnie leczą się (...), (...i (...)). (kopie książeczek – k.12-13, zaświadczenia lekarskie – k.97-98). W wakacje wyjeżdżały na zagraniczne kolonie (k.49-53).

A. K. ma 37 lat. Pracuje w (...) w W., gdzie za październik 2015 r. uzyskała wynagrodzenie w kwocie 6068,80 zł brutto (zaświadczenie - k.17). Posiada lekki stopień niepełnosprawności (orzeczenie o niepełnosprawności - k. 19). Zamieszkuje wraz z córkami w mieszkaniu w P., za które uiszczany jest czynsz w kwocie 670 zł (zestawienie opłat mieszkaniowych k. 90). Spłaca kredyty w kwocie 1282,37 zł i 839,76 zł miesięcznie oraz kredyty konsumpcyjne (harmonogramy spłaty kredytu k. 92-96 36-37). Prócz pracy podjęła studia, za które uiszczane jest czesne (umowa k.63-65).

J. K. (2) ma 39 lat, uzyskuje świadczenie emerytalne w kwocie 2077,56 zł (decyzja k.23-24). Nie pracuje. Jest (...). Na dzień (...) r. ma wyznaczony termin leczenia (...) w (...) w P. (k.89). Nie mieszka obecnie z żoną i córkami. W listopadzie i grudniu przekazał żonie kwitę 1000 zł, we wcześniejszych miesiącach na wspólne konto wpływała jego emerytura (k.79-82). Ma zarejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie (...) (k.83).

Okoliczności powyższe jako bezsporne między stronami Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody.

Stosownie do treści art. 128 kro obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Zgodnie zaś z treścią art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Z kolei zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś - od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Natomiast jak wynika z art. 10 kpc w sprawach, w których zawarcie ugody jest dopuszczalne, Sąd powinien w każdym stanie postępowania dążyć do ich ugodowego załatwienia. Przywołany przepis nakłada zatem na Sąd obowiązek dążenia do ugodowego załatwienia sprawy w każdym stadium postępowania, nie wyłączając postępowania przed Sądami wyższej instancji. Przepisy nie wyłączają spraw alimentacyjnych z kategorii spraw, w których możliwe jest zawarcie ugody.

W niniejszej sprawie doszło do zawarcia między stronami ugody, zgodnie z treścią której J. K. (2) zobowiązał się łożyć na utrzymanie córek tytułem alimentów na rzecz każdej z córek kwot po 500 zł miesięcznie za okres od dnia 18 grudnia 2015 r. do dnia 31 marca 2016 r., kwot po 750 zł miesięcznie za okres od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. oraz kwot po 1000 zł miesięcznie począwszy od 1 lipca 2016 r. z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat do rąk przedstawicielki ustawowej małoletnich – A. K..

Przedstawiając istotę ugody sądowej stwierdzić należy, iż jest ona aktem, w którym występują zarówno elementy materialno-prawne jak i procesowe. Z jednej bowiem strony składane przez strony zgodne oświadczenia woli są czynnościami materialno-prawnymi zmierzającymi do wywołania skutków w dziedzinie prawa materialnego, gdyż zawarte pomiędzy stronami sporu porozumienie jest ugodą w rozumieniu art. 917 kc, a zatem z tego względu oceniane jest według przepisów prawa materialnego, z drugiej zaś strony ugoda sądowa jest czynnością procesową, gdyż składane przez strony oświadczenia są oświadczeniami procesowymi zmierzającymi do zakończenia procesu poprzez umorzenie postępowania i z tego właśnie względu ugoda oceniana jest również w świetle przepisów procesowych.

Ugoda sądowa jako czynność procesowa podlega ocenie w płaszczyźnie przesłanek z art. 203 § 4 kpc w zw. z art. 223 § 2 kpc. Ugoda zawarta przed sądem nie może być zatem sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego ani też zmierzać do obejścia prawa. Zawarcie ugody przed Sądem w toku procesu oznacza w świetle przepisów kodeksu postępowania cywilnego dorozumiana wolę odstąpienia od zgłoszonego w pozwie żądania, gdyż celem ugody sądowej jest niedopuszczenie do dalszego postępowania sądowego, a tym samym wyłączenie rozstrzygnięcia merytorycznego przez Sąd.

Z chwilą zawarcia przez strony ugody sądowej ze skutkiem prawnym tzn. jeśli Sąd nie sprzeciwił się jej zawarciu, winno zapaść postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie.

W niniejszej sprawie A. K. dochodziła w imieniu małoletnich córek pierwotnie od pozwanego męża J. K. (2) tytułem alimentów kwot po 1500 zł miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich powódek oraz kwoty 2000 zł łącznie tytułem zaległych alimentów.

Jednak na rozprawie przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek wyraziła zgodę na wprowadzenie różnych kwot alimentów w różnych okresach czasu. Pozwany natomiast wskazywał na uwzględnienie pewnego okresu potrzebnego mu, po odbyciu (...), na znalezienie pracy.

Takie stanowiska stron umożliwiło zawarcie przez strony ugody w niniejszej sprawie. Sąd nie stwierdził bowiem istnienia żadnych okoliczności uniemożliwiającej jej zawarcie. Propozycja ugodowego zakończenia sprawy była wyśrodkowaniem stanowisk stron i uwzględniała okresy przejściowe ze względu na chęć podjęcia przez pozwanego dwumiesięcznej (...), a następnie okres konieczny na znalezienie przez niego odpowiedniej pracy. Okresy przejściowe są, zdaniem Sądu, wystarczające i zapewniające odpowiedni margines czasowy do dnia 1 lipca 2016 r.

Zdaniem Sądu zawarcie ugody w niniejszej sprawie nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, jak również nie zmierzało do obejścia prawa. Jak wyżej zostało już wskazane w sprawach alimentacyjnych jest możliwe zawarcie ugody przed sądem. Pozwany jest osobą młodą, posiadającą stały dochód w postaci świadczenia emerytalnego uzyskanego w bardzo młodym wieku z uwagi na pracę w (...). Ma jeszcze ponad 27 lat do osiągnięcia standardowego wieku emerytalnego, nie ma żadnych przeciwwskazań do podjęcia pracy.

W pozostałym zakresie potrzeby małoletnich powódek pokrywane będą ze środków matki małoletnich. Składając stosowne oświadczenia procesowe w trakcie rozprawy pozwany był w pełni świadomy, nie działa pod wpływem błędu, czy też groźby, miała możliwość spokojnego zapoznania się z zaprotokołowaną w załączniku do protokołu rozprawy propozycją ugody, pod którą następnie złożył swój podpis.

Stosownie do treści art. 355 § 1 kpc Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Skutkiem procesowym zawarcia ugody jest więc umorzenie postępowania. Przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek i pozwany przed zamknięciem rozprawy zresztą o to wnosili.

Z uwagi na fakt, iż na skutek zawarcia ugody przez strony niniejszego postępowania wydanie wyroku w sprawie stało się zbędne na podstawie art. 355 § 1 kpc, Sąd umorzył postępowanie w sprawie.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, Sąd, na podstawie art. 128 kro w związku z art. 223§2 kpc i art. 355 §1 kpc orzekł jak w treści.

Sąd odstąpił od obciążania pozwanego J. K. (2) kosztami sądowymi, z których strona powodowa była zwolniona z mocy przepisów prawa na podatnie art. 102 kpc w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz.1398 z 2005 r. z późniejszymi zmianami).